

SÖKANDE

Borderlight AB, 556595-6363

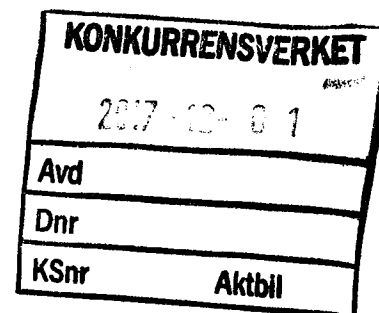
 Ombud: Advokat Carl Bokwall och jur. kand. Erik Edström
 Bokwall Rislund Advokatbyrå KB
 Funckens gränd 1
 111 27 Stockholm

MOTPART

 Uppsala kommun
 Kommunledningskontoret
 753 75 Uppsala

SAKEN

Offentlig upphandling

FÖRVALTNINGSRÄTTENS AVGÖRANDE

Förvaltningsrätten bifaller ansökan om överprövning och förordnar att Uppsala kommuns upphandling ”Telefoni 2017” med dnr KSN-2016-2491 ska göras om.

Förvaltningsrättens interimistiska beslut den 22 juni 2017 upphör därmed att gälla.

BAKGRUND

Uppsala kommun genomför upphandlingen ”Telefoni 2017” med dnr KSN-2016-2491. Upphandlingen genomförs med ett öppet förfarande enligt lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, LOU.

YRKANDEN M.M.

Borderlight AB

Borderlight ansöker om överprövning och yrkar att upphandlingen ska göras om. Till stöd för sin talan anför bolaget i huvudsak följande.

Kraven i p. 3.7 i förfrågningsunderlaget på anbudsgivarnas erfarenhet och referenser strider i flera delar mot LOU, likabehandlingsprincipen och proportionalitetsprincipen. Även om varje del för sig innebär ett upphandlingsfel skapar kraven tillsammans en kravbild som inte kan uppfyllas av några andra än de största mobilnätägarna. Konkurrensen begränsas alltså på ett otillåtet sätt. På grund av de otillåtna kraven har Borderlight inte kunnat lämna anbud och gått miste om möjligheterna att konkurrera om kontraktet i upphandlingen. Borderlight har därmed lidit eller kunnat lida skada.

Enligt p. 3.7.6 i förfrågningsunderlaget ska anbudsgivaren ha varit leveransansvarig för referensuppdragen. Anbudsgivare har därför inte kunnat åberopa uppdrag som andra företag har varit leveransansvariga för. Det innebär att anbudsgivare är förhindrade att åberopa annans kapacitet för att styrka kravet på erfarenhet och teknisk kapacitet. Rätten att åberopa ett annat företags kapacitet framgår av 14 kap. 6 § LOU. EU-domstolen har i flera avgöranden uttalat att denna rätt endast får inskränkas i undantagsfall (C-324/14 Partner Apelski Dariusz, C-387/14 Esaprojekt och C-94/12 Swm Costruzioni 2).

Det framgår inte av upphandlingsdokumenten varför kommunen har valt att inskränka rätten att åberopa annans kapacitet för att uppfylla kraven på teknisk och yrkesmässig kapacitet. Kommunen uppger dock att kravet på att anbudsgivaren måste ha varit leveransansvarig bl.a. innebär att anbudsgivaren har haft ett samordningsansvar och visar på kapacitet och tekniskt kunnande. I förfrågningsunderlaget nämns inte samordningsansvar och kommunen förtydligar inte varför erfarenhet av samordningsansvar inte kan uppfyllas genom ett annat företags kapacitet. Kommunen har inte heller angett några som helst skäl för begränsningen av den lagstadgade rätten att åberopa andra företags kapacitet. Det finns även möjligheter att enligt 14 kap. 8 § LOU kräva att de företags vars kapacitet åberopas åtar sig ett solidariskt ansvar för fullgörandet av kontraktet. Kommunens krav skjuter därmed långt över målet utan att det är nödvändigt eller ens har motiverats.

Enligt p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget ska referensuppdragen i huvudsak vara genomförda av medarbetare eller konsulter som är anställda hos anbudsgivaren eller knuten till underleverantör vid tidpunkten för denna ansökan. Kravets innebörd är att en anbudsgivare och dennes underleverantörer måste ha kvar de anställda som under de senaste tre åren har utfört de referensuppdrag som åberopas. Kravställningen väcker frågan varför det ställs krav på att tidigare anställda hos anbudsgivaren och underleverantörer fortfarande måste vara anställda vid anbudstillfället.

Även om det inte framgår uttryckligen syftar kravet till att de personer som har arbetat i de tidigare referensuppdragen också ska fullgöra uppdraget i upphandlingen. Något sådant krav finns dock inte i upphandlingen.

Enligt 14 kap. 5 § LOU får en upphandlande myndighet ställa krav på att anbudsgivare ska förfoga över nödvändiga personalresurser med adekvat erfarenhet. Bestämmelsen ger dock inte myndigheten rätt att diktera vilka

personer som arbetsgivaren ska förfoga över. Kravet är därför ihåligt och inte ändamålsenligt utifrån det syfte som kommunen säger att kravet har.

En relevant jämförelse är EU-domstolens avgörande i mål C-298/15 Borta. Resonemanget i Borta-målet kan överföras på det krav som kommunen har ställt. Av två anledningar får inte kommunens krav den eftersträvade effekten. För det första finns det inget i upphandlingen som säger att samma personer som fullgjorde referensuppdragen måste utföra tjänsten. Personerna som utförde referensuppdragen kan vara anställda hos anbudsgivaren eller knuten till en underleverantör, utan att få något att göra med fullgörandet av det telefoniavtal som kommunen upphandlar. Personerna kan t.ex. arbeta i andra länder eller regioner, ha en ny roll inom organisationen eller helt enkelt vara sysselsatta med annat när avtalet ska fullgöras.

För det andra är kravet ställt så att personerna ska vara anställda av anbudsgivaren eller knutna till en underleverantör vid tidpunkten för anbudet. Det är fel tidpunkt om syftet är att personernas kompetens ska tas tillvara vid fullgörandet av kontraktet.

Även om kommunen har ställt andra krav än i Borta-målet har både syftet och bristerna varit desamma. I likhet med kravet i Borta säkerställer inte kommunens krav att arbetsuppgifterna utförs av personer med relevant erfarenhet. Kravet innebär istället en osaklig och oproportionerlig begränsning av rätten att åberopa annat företags kapacitet för att uppfylla kraven på teknisk och yrkesmässig kapacitet.

Enligt kravpunkt 7 ska minst ett av referensuppdragen avse kommun eller statlig myndighet. Enligt kravpunkt 8 ska referensuppdragen vara i samma storleksordning som Uppsala kommun. Kraven är oproportionerliga var för sig och tillsammans innebär de att upphandlingen endast är öppen för de operatörer som redan har uppdrag åt kommuner eller statliga myndigheter.

Borderlight lämnade inte anbud i upphandlingen på grund av utformningen av kraven på erfarenhet och referenser i p. 3.7. Hade möjligheten att åberopa andra företags kapacitet inte varit begränsad enligt kravpunkterna 4 och 6 skulle Borderlight ha kunnat lämna anbud trots de oproportionerliga erfarenhetskraven i kravpunkterna 7 och 8. Hade erfarenhetskraven inte varit oproportionerliga skulle Borderlight ha kunnat lämna anbud trots begränsningen av rätten att åberopa andra företags kapacitet. Skaderekvisitet är därmed uppfyllt för vart och ett av kraven.

Kommunen

Kommunen anser att ansökan ska avslås och anför bl.a. följande.

Förfrågningsunderlagets krav strider inte mot 14 kap. 6 § LOU, likabehandlingsprincipen eller proportionalitetsprincipen. Påståendena från Borderlight om att förfrågningsunderlaget har brister tillbakavisas.

Upphandlingen avser telefoni till landets fjärde största stad och omfattar kommunen, de kommunala bolagen och ytterligare fem parter. Under 2016 uppgick antalet telefonsamtal inom den kommunala organisationen till ca 13 miljoner. Den efterfrågade telefonin ska alltså serva en mycket stor organisation. Telefonin involverar också olika säkerhetsfunktioner och övervakningssystem. Eftersom det är av synnerlig vikt att telefonin fungerar är det både sakligt och proportionellt att ställa upp höga krav i förfrågningsunderlaget. Kraven gör att kommunen kan förvissa sig om att den som slutligen blir leverantör verkligen kan fullgöra sitt uppdrag.

Det pågår en förflyttning från fast till mobil telefoni inom hela kommunen, vilket ställer stora krav på mobiltäckning och kapacitet. Kommunen bedriver sin verksamhet på många olika adresser varför höga krav måste ställas på funktion och prestanda i den mobila abonnemangssfären. Anbudsgivaren ska därmed tillhandahålla god mobiltäckning och kapacitet så att de mobila

abonnemangen, som efterfrågas i upphandlingen, kan användas utan problem vid kommunens samtliga arbetsställen. Med dessa behov och riktlinjer som grund har kommunen utformat kravspecifikationen. Kraven står i proportion till behovet.

Det bestrids att kravet i p. 3.7.6 i förfrågningsunderlaget innebär att en anbudsgivare har varit förhindrad att åberopa annans kapacitet för att styrka kravet på erfarenhet och teknisk kapacitet. Kommunen lämnade följande svar på Borderlights fråga om kravet under anbudstiden. Att anbudsgivaren ska ha varit leveransansvarig för referensuppdragen innebär att anbudsgivaren ska ha varit avtalspart mot beställaren. Om anbudsgivaren har anlitat underentreprenörer ska anbudsgivaren ha haft ansvar för underleverantörens arbete som sitt eget.

Om Borderlight hade haft ett likadant telefoniuppdrag som det sökta, varit avtalspart och då använt sig av underleverantörer för att klara uppdraget skulle Borderlight ha uppfyllt kravet i p. 3.7.6. Det krävs alltså att anbudsgivaren har varit leveransansvarig mot beställaren. Ett sådant krav på leveransansvar innebär bl.a. ett samordningsansvar och visar på kapacitet och tekniskt kunnande. Kravet är såväl sakligt som proportionellt. Det är inte en inskränkning som strider mot någon av de grundläggande upphandlingsprinciperna. Genom att ställa detta krav förvissas kommunen sig om att anbudsgivaren kan leverera den eftersökta tjänsten. Om ett sådant krav inte hade ställts blir referensuppdragen av ringa värde eftersom det är först vid leveransansvar som en tillräcklig värdemätare av kapacitet/leveransförmåga uppkommer.

Vad gäller p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget är det sakligt och proportionellt att kräva att referensuppdragen i huvudsak ska vara genomförda av medarbetare eller konsulter som är anställda av anbudsgivaren eller knutna till underleverantören vid tiden för anbudets inlämnande. I annat fall förvissas

sig inte kommunen om att anbudsgivaren, även under avtalstiden, verkligen har den kapacitet/förmåga som eftersöks för tjänsten. Kravet på referensuppdrag hade annars blivit ihåligt. Härvid hänvisas till avsnitt 7 i förfrågningsunderlaget – kontraktsvillkor. Av p. 7.3 i förfrågningsunderlaget framgår bl.a. att leverantören förbinder sig att leverera de tjänster som avtalet omfattar enligt de villkor som anges i avtalet. Uppdraget ska dessutom utföras i enlighet med förutsättningarna i förfrågningsunderlaget och dess bilagor. Kommunen försöker inte begränsa anbudsgivarens rätt att återropa andra företags kapacitet.

I p. 3.7.1 i förfrågningsunderlaget anges att referensuppdragen ska avse pågående eller avslutade uppdrag under de senaste tre åren. Den bortre gränsen går vid tre år, men det hade varit fullt möjligt att återropa pågående och nyligen avslutade uppdrag.

Kravpunkterna 7 och 8 under p. 3.7 i förfrågningsunderlaget är både sakliga och proportionella. Genom att ställa upp sådana krav säkerställer kommunen att en anbudsgivare/blivande leverantör har erfarenhet av att leverera telefonitjänster till en så stor myndighetsorganisation som kommunen är.

Förhållandet att endast två anbudsgivare har lämnat anbud i upphandlingen kan inte tas som intäkt för att de krav som ställs i p. 3.7 i förfrågningsunderlaget står i strid med proportionalitets- eller likabehandlingsprincipen.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Det bör inledningsvis noteras att Borderlight har den 27 september 2017 inkommit med ett yttrande i målet. Handlingen inkom utan att förvaltningsrätten hade gett bolaget tillfälle att yttra sig. Vidare har yttrandet inte tillfört målet någon ny grund eller omständighet som kan påverka målets utgång. I

övrigt har yttrandets innehåll inte heller kunnat påverka förvaltningsrättens avgörande. Förvaltningsrätten anser att det är onödigt att skicka den aktuella handlingen till kommunen för att kommunen ska få kännedom om handlingen och tillfälle att yttra sig över dess innehåll. Således kan målet enligt 18 § förvaltningsprocesslagen (1971:291) avgöras utan vidare skriftväxling.

I mål om offentlig upphandling grundar rätten sin prövning på de omständigheter som sökanden åberopar och parterna får som huvudregel själva bära ansvaret för utredningen, jfr Högsta förvaltningsdomstolens avgörande RÅ 2009 ref. 69. Frågan i målet är om det föreligger skäl för ingripande enligt LOU på de grunder som Borderlight anför.

I avgörandet HFD 2016 ref. 37 I-II uttalar Högsta förvaltningsdomstolen bl.a. följande. I en upphandling utgör förfrågningsunderlaget en central del av förfarandet. En förutsättning för att underlaget ska kunna fylla sin konkurrensuppsökande funktion är att potentiella leverantörer kan vara säkra på att de obligatoriska krav som ställs i underlaget upprätthålls under hela förfarandet. En upphandlande myndighet måste därför redan vid framställandet av förfrågningsunderlaget se till att de krav som ställs är proportionerliga i förhållande till föremålet med upphandlingen på så sätt att kraven är adekvata och relevanta och inte går utöver vad som rimligen bör krävas av den som vill lämna ett anbud.

I förarbetena till LOU (prop. 2009/10:180 s. 91) anges att proportionalitetsprincipen förutsätter att kraven på upphandlingsförfarandet står i rimlig proportion till de mål som eftersträvas. Upphandlingens art och värde ska därför beaktas exempelvis när villkoren för att få delta i upphandlingen fastställs. Vidare anges (prop. 2006/07:128 s. 132) att uppställda krav ska ha ett naturligt samband med och stå i proportion till det behov som ska täckas.

Förvaltningsrätten har först att ta ställning till det som Borderlight anför om kraven på personal och leveransansvar i p. 3.7.4 och 3.7.6 i förfrågningsunderlaget. I sammanhanget kan konstateras att anbudsgivaren, enligt p. 3.7 i förfrågningsunderlaget, ska ha branschfarenhet och erfarenhet av liknande leveranser. Vidare anges i p. 3.7 att anbudsgivaren ska styrka detta genom att redovisa tre olika referensuppdrag som bl.a. ska uppfylla de generella kraven under p. 3.7.1–3.7.8. Med hänsyn till hur förfrågningsunderlaget är utformat och formulerat i denna del är det fråga om kvalificeringskrav avseende anbudsgivarens tekniska och yrkesmässiga kapacitet (14 kap. 1 § första stycket 3 och 5 § LOU).

Kravet på personal

I p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget anges att referensuppdragen i huvudsak ska vara genomförda av medarbetare eller konsulter som är anställda hos anbudsgivaren eller knuten till underleverantör vid tidpunkten för denna ansökan.

Kommunen anför bl.a. följande vad gäller kravet på personal. Det är sakligt och proportionellt att kräva att referensuppdragen i huvudsak ska vara genomförda av medarbetare eller konsulter som är anställda av anbudsgivaren eller knutna till underleverantören vid tiden för anbudets inlämnande. I annat fall förvissas sig inte kommunen om att anbudsgivaren, även under avtalstiden, verkligen har den kapacitet/förmåga som eftersöks.

Med hänsyn till det som kommunen anför bedömer förvaltningsrätten att syftet med kravet i p. 3.7.4 får anses vara att säkerställa att anbudsgivaren, även under avtalstiden, har den kapacitet och förmåga som efterfrågas i upphandlingen.

Enligt p. 3.7 i förfrågningsunderlaget ska anbudsgivaren redovisa tre olika referensuppdrag som utförts under de senaste tre åren. De medarbetare eller

konsulter som huvudsakligen har utfört de referensuppdrag som anbudsgivaren åberopar måste alltså vara kvar som anställda eller knutna till underleverantör ända till tidpunkten för anbudets inlämnande, dvs. i upp till tre år. Det är således ett långtgående krav som t.ex. missgynnar företag med omfattande personalomsättning.

Enligt kommunen är avtalstiden fyra år plus eventuell förlängning. Av p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget framgår att kravet på medarbetare eller konsulter avser förhållandet vid anbudets inlämnande. Kravpunkten säkerställer alltså inte att den aktuella personalen är anställd av anbudsgivaren eller knuten till underleverantör under den tid som avtalstiden löper.

I p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget anges inte något krav på att anbudsgivaren faktiskt använder, vid utförandet av det upphandlade kontraktet, det kunnande som medarbetarna eller konsulterna som har genomfört de åberopade referensuppdragen besitter. I målet har inte heller framkommit att något sådant krav återfinns i någon annan del av förfrågningsunderlaget. Även om den personal som huvudsakligen har utfört de referensuppdrag som åberopas är anställda eller knutna till underleverantör under hela avtalstiden tryggar alltså inte p. 3.7.4 att personalen kommer att utföra det upphandlade kontaktet eller ens vara behjälplig vid utförandet.

Mot denna bakgrund kan kravet på personal i p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget inte säkerställa att anbudsgivaren, även under avtalstiden, verkligen har den kapacitet och förmåga som referensuppdraget krävde. Således uppfyller kravet inte det syfte som kommunen eftersträvar. Dessutom är kravet både långtgående och konkurrensbegränsande till sin natur. Därför är kravet på personal i p. 3.7.4 i förfrågningsunderlaget inte förenligt med proportionalitetsprincipen i 4 kap. 1 § LOU.

Kravet på leveransansvar

I p. 3.7.6 i förfrågningsunderlaget anges att anbudsgivaren ska ha varit leveransansvarig för referensuppdragen.

Mot bakgrund av kvalificeringskravets utformning och ordalydelse får p. 3.7.6 tolkas som att anbudsgivaren endast kan åberopa referensuppdrag som anbudsgivaren själv har utfört med ansvar för leveransen. Det som kommunen uppger, om att det tydliggjorts under frågor och svar att anbudsgivaren ska ha varit avtalspart mot beställaren, ligger i linje med denna tolkning. Detta innebär att p. 3.7.6 hindrar en anbudsgivare från att åberopa andra företags kapacitet, bl.a. vad gäller uppdrag som ett annat företag har varit leveransansvarigt för. Med andra ord är det fråga om en inskränkning av rätten i 14 kap. 6 § LOU att åberopa andra företags kapacitet för att uppfylla krav avseende teknisk och yrkesmässig kapacitet.

Rätten att åberopa annans kapacitet inte är inte ovillkorlig eller absolut. Av avgöranden från EU-domstolen (se t.ex. mål C-324/14 Partner Apelski Dariusz, C-387/14 Esaprojekt och C-94/12 Swm Costruzioni 2) framgår att det inte är uteslutet att det kan finnas arbeten av sådan beskaffenhet att det krävs en viss kapacitet som inte kan uppnås genom att flera aktörers lägre kapacitet samlas. I en sådan situation har den upphandlande myndigheten rätt att kräva att en enda ekonomisk aktör uppnår miniminivån, eller i förekommande fall, med utnyttjanden av ett begränsat antal ekonomiska aktörer, förutsatt att detta krav har samband med kontraktsföremålet och står i proportion till detta. Detta är dock undantagsfall från huvudregeln i 14 kap. 6 § LOU att annat företags kapacitet får åberopas.

Enligt förvaltningsrättens mening finns det ingen anledning att ifrågasätta det som kommunen anför om att det är en omfattande upphandling som ska serva en mycket stor organisation och att det, på grund av vikten av att ha väl fungerande telefoni med säkerhetsfunktioner och övervakningssystem,

finns grund för att ställa upp höga krav i förfrågningsunderlaget. Även med hänsyn till detta har kommunen inte klargjort varför erfarenhet av leveransansvar inte skulle kunna uppfyllas genom återopandet av ett annat företags erfarenhet av leveransansvar. Något som talar för att det upphandlade kontraktet är odelbart och inte kan utföras av fler än en enda aktör har inte heller framkommit.

Förvaltningsrätten konstaterar att kravet på leveransansvar i p. 3.7.6 i förfrågningsunderlaget är långtgående och att det diskvalificerar nystartade företag. Kommunen har inte gjort gällande att det inte har kunnat ställas andra mindre ingripande krav för att säkerställa att anbudsgivaren har kapacitet att leverera den upphandlade tjänsten. Kravet på leveransansvar får anses ha begränsat konkurrensen och möjligheterna att återopa andra företags kapacitet på ett sätt som går bortom vad som rimligen är nödvändigt. Följaktligen strider kravet på leveransansvar i p. 3.7.6 i förfrågningsunderlaget mot proportionalitetsprincipen i 4 kap. 1 § LOU.

Ingripande

Förvaltningsrätten har konstaterat att kraven på personal och leveransansvar i p. 3.7.4 och 3.7.6 i förfrågningsunderlaget strider mot proportionalitetsprincipen i 4 kap. 1 § LOU. Med hänsyn till detta saknas anledning att pröva om förfrågningsunderlaget också har andra brister, såsom Borderlight gör gällande. I målet har inte framkommit något som motsäger Borderlights påstående om att bolaget skulle ha lämnat anbud om möjligheterna att återopa andra företags kapacitet inte hade begränsats genom p. 3.7.4 och 3.7.6. Således får det anses vara utrett att Borderlight åtminstone riskerar att lida skada av upphandlingens konstaterade brister. Därmed finns det enligt 20 kap. 6 § LOU grund för att ingripa mot upphandlingen.

Eftersom de i målet konstaterade bristerna gäller förfrågningsunderlagets utformning har upphandlingens konkurrensuppsökande skede påverkats. Ansökan ska därför bifallas på så sätt att upphandlingen ska göras om.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (DV 3109/1A LOU)

Karin Åsberg
rådman

Målet har beretts av föredragande juristen Anderz Eriksson.

HUR MAN ÖVERKLAGAR - PRÖVNINGSTILLSTÅND

Den som vill överklaga förvaltningsrättens avgörande ska skriva till Kammarrätten i Stockholm. **Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten.**

Adressen till förvaltningsrätten framgår av avgörandet.

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten inom tre veckor från den dag då klaganden fick del av avgörandet. Om avgörandet har meddelats vid en muntlig förhandling, eller det vid en sådan förhandling har angetts när det kommer att meddelas, ska dock överklagandet ha kommit in inom tre veckor från den dag som avgörandet meddelades. För offentlig part räknas tiden för överklagande alltid från den dag avgörandet meddelades.

Om sista dagen för överklagandet infaller på lördag, söndag eller helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

Prövningstillstånd i kammarrätten

För att ett överklagande ska kunna tas upp i kammarrätten fordras att **prövningstillstånd** meddelas. Kammarrätten lämnar prövningstillstånd om

1. det finns anledning att betvivla riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
2. det inte utan att sådant tillstånd meddelas går att bedöma riktigheten av det slut som förvaltningsrätten har kommit till,
3. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt, eller
4. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om prövningstillstånd inte meddelas står förvaltningsrättens avgörande fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Överklagandets innehåll

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens person- eller organisationsnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Även adress och telefonnummer till arbetsplatsen ska anges, samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning.

Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges.

Om samtliga ovan nämnda person- eller adressuppgifter har lämnats tidigare i målet och fortfarande är aktuella behöver de inte uppges igen. Om någon uppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.

2. uppgift om det avgörande som överklagas – förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för avgörandet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens avgörande som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Forts. nästa sida

Avtal före laga kraft i vissa mål

I vissa mål får avtal slutas innan tiden för överklagande av rättens avgörande har löpt ut. Detta gäller mål om överprövning enligt

- lagen (2007:1091) om offentlig upphandling,
- lagen (2007:1092) om upphandling inom områdena vatten, energi, transporter och posttjänster,
- lagen (2011:1029) om upphandling på försvars- och säkerhetsområdet,
- lagen (2016:1147) om upphandling av koncessioner,
- lagen (2016:1145) om offentlig upphandling, eller
- lagen (2016:1146) om upphandling inom försörjningssektorena

I de flesta fall får avtal slutas när tio dagar har gått från det att rätten avgjort målet eller upphävt ett interimistiskt beslut. I vissa fall får avtal slutas omedelbart. Ett överklagande av rättens avgörande får inte prövas sedan avtal har slutits. Fullständig information finns i 16 kapitlet i de ovan fyra förstnämnda lagarna och i 20 kapitlet i de två sistnämnda lagarna.

Ytterligare information

Behöver ni fler upplysningar om hur man överklagar kan ni vända er till förvaltningsrätten.

